

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשבת מפי זרעו

ספר
קול הזהר

הכנה לביאת המשיח

בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזהר הרקיע

חוברת מספר 27

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

תְּכַן הָעֵינַיִם

- א. הַכְּנָה לְבִיאַת הַמָּשִׁיחַ ה
- ב. הִנֵּה הוּא עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ ה
- ג. חוֹבֶת לִימוּד הַזוֹהַר הַקְּדוּשׁ ה
- ד. זְכָה רַבִּים וְזָכָה ה
- ה. לֵב חָכֵם יִשְׁכִּיל פִּיהוּ ו
- ו. גִּלְיָה מְדַרְשׁ הַנְּעֻלָּם ו
- ז. כְּאוֹר הַחֲמָה מְזַהֵר ו
- ח. בְּסוּד תּוֹרָה הַבְּהִיר ז
- ט. דְּבָרָיו עוֹשִׂים פְּרוֹת ז
- י. יְכוּל לִפְטוֹר הָעוֹלָם ז
- יא. כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה ח
- יב. תּוֹרָתוֹ מְגֵן לָנוּ ח
- יג. שְׂאֵלָה: לָמָּה לְהוֹכִיחַ עַל לַמּוּד זֶהר הַקְּדוּשׁ ט
- יד. וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב. אֵיזָה מוֹשֵׁב לְצִים זוֹ (לִילִי"ת) אָמַם שֶׁל עֶרֶב רַב. שְׂהִיא מְטַמְּאָה כְּנֶדָה בְּמוֹשְׁבָה. וְכֵן עֶרֶב רַב מְטַמְּאִים בְּמוֹשְׁבָם לְצַדִּיקִים שְׂיוֹשְׁבִים בֵּינֵיהֶם י
- טו. עֵכָשׁוּ תִשְׂאֲלוּ אֵיךְ יְכוּלִים לְדַבֵּר עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל כִּד? יד
- טז. לֹא רָעַב לְלַחֵם וְלֹא צָמָא לַמַּיִם כִּי אִם לְשִׁמְעַת אֶת דְּבָרֵי ה' יז
- יז. הַזְּמַן הוֹלֵךְ וְאוֹזֵל - וּבְכָל זֶמֶן תּוֹבֵעַ יז
- יח. נִחְפְּשָׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקֹרָה יז
- יט. מְסַגְּלִים הַלְמוּד וְהַקְּרִיאָה בְּסִפְרֵי הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ לְהִיּוֹת כְּחוּמָה בְּצוּרָה מְפָנִי כָּל צָרָה יז
- כ. לֹא נִבְרָא הָעוֹלָם אֶלָּא לְאֵלּוֹ הַחֲבֵרִים הַלּוּמְדִים סוּדוֹת הַתּוֹרָה יח
- כא. מִי שְׂמוֹנֵעַ תּוֹרַת סוּד, כְּאֵלּוֹ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ יח
- כב. כָּל מִי שְׂמוֹסִיף בְּשִׁבְתּוֹ, גַּם אֲצַמִּיחַ הַטּוֹבָה שְׁלוֹ, - בְּשִׁבְתּוֹ קוֹדֵשׁ מוֹכְרָח לְלַמּוּד זֶהר, שְׂנַחֲשֵׁב לְמֵאָה מְלִיּוֹן שָׁנָה תּוֹרָה יח
- כג. הִבֵּה נִתְחַזַּק בְּלַמּוּד הַזֶּהר הַקְּדוּשׁ בְּכָל יוֹם וְיוֹם וּבְפֶרֶט בְּלַמּוּד בְּשִׁבְתּוֹ קוֹדֵשׁ יט
- כד. מִי הִפְתִּי שְׂיִפְסִיד אֶת חַיָּו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא כ

הכנה לביאת המשיח

בו יבאר איך ננצל מחבלו של משיח, ובמה בונים את ספת דוד, שביים צרה ומלטהו השם, וכיצד נרבה זכיות ונזכה לחומה ומגדל "אלף הפוגו" על כלל ישראל

וחובת הזהירות מפני היצר וכת דליה המונעים את ישראל הקדושים ללמוד זוהר הקדוש, ביאור גדול לדעת מי הם הערב רב, וכיצד להינצל מהם

הנה הוא עומד אחר בתלנו...

שופר של משיח נשמע, פגעמיו מצלצלים ברמה - כל אחד מתכוננו בחיל, לקבל פני משיח בגיל, בבואו יבדק כל יחיד, האם מילא הוא את התפקיד, ומה הכנתו לאותו הזמן? האם התיק ארוז ומזמן? ספר הזוהר הקדוש בפנים? אם לאו אוי לה לאותה קבלת פנים, כי הזוהר הקדוש הוא כרטיס הכניסה לקבלת המשיח, בהגלות כבוד רם ונשא, חושו ומהרו להתבונן בחכמה, לרכוש הספרים וללמוד בדת תורה תמימה.

חובת לימוד הזוהר הקדוש

זכה רבים וזכה

משנת הש' ליצירה מצוה מן המבחר שיתעסקו בחכמת האמת ברבים גדולים וקטנים. וגם פן למדנו שמי שאוהב חכמת האמת ואינו מוצא מי שילמדוהו יקרא בה מעצמו אף על פי שהוא שוגה בה (אור החמה). - אמרו במסכת אצילות אליהו בן יוסף פתח, כתיב "סוד ה' ליראיו" מהא אוליפנא שאין הקב"ה מגלה סודיו כי אם ליראיו. וכל מי שהוא ירא שמים רודף אחר נסתרות ומעשה מרכבה שהוא עקר החכמה

והדעת, ואני תמה מאד על איזה חכמי הדור שאין להם ידיעה בזה כלל, אשר אחר כל רממות מעלת קדשת התורה באיזה חלק מחלקיה הנה חלק הנסתר עלתה על כלנה. ונתן רשות לכל העוסקים בזה לעמוד בהם כל אחד לפי כחו, ובפרט משנת ת"ר ואילך, וכמ"ש בזה"ק (וירא קיז) ובשית מאה שנין לשתיאתה תפתחון וכו', רצה לומר שנתן רשות לכל המשותוקים להדבק באלקים חיים ולהתעסק בחכמת האמת לכנס וליטול את השם פראוי. כן שמעתי בשם הגאון החסיד ר' ישראל סלאנטער (לשם שבו ואחלמה, הקדמה וספר הדעה ח"א). - חבור זה שנקרא ספר הזוהר הוא כמו תבת נח, שמיד שעוסק בחשקו, אהבת השם ישאבנו כשאיבת האבן השואבת את הפרזל ויכנס אליו להצלת נפשו ורוחו ונשמתו ותקונו, ואפלו אם יהיה רשע אין חשש אם יכנס (רמ"ק, אור יקר א, ה). - ומי שאין לו יד בקבלה, ילמד בספר הזוהר (כף החיים, סימן קנ"ה סקי"ב).

לב חכם ישפיל פיהו

יש בני אדם שכל חפצם בפשטי התורה, ויש בדרוש, ויש בגימטריאות, ויש בדרך האמת, וכו', הכל כפי מה שעליו נתגלגל בפעם ההיא, ואל תביט ותשגיח לדברי המתנגדים וכו', ואם תשים דעתך לדבריהם יכריחוך להתגלגל בזה העולם פעם אחרת. (שכט מוסר פ"א יג), - הס"ם שהוא עמלק כשהוא רואה שבני אדם רוצים לעסק גם כן בסודות התורה, תמיד הוא מסית לבני האדם בכמה טענות מזיפות שלא יתעסקו בסודות התורה, ועל ידי כן יהיה לו תקומה שאין נמחה שמו (פרי יצחק על ספר יצירה).

גלה מדרש הנעלם

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זצ"ל משם רבו ה'חפץ חיים' זצ"ל, שעל למוד ספר הזוהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש. והיה ה'חפץ חיים' מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים (ר' יוסף בן שלמה מפוזין הוספות בנין יוסף).

כאור החמה מזהיר

וזה לשון הרמח"ל (מאמר דרך חכמה ואגרת לרבו הר"י בסאן): ישים עקר כל עיונו באלקיות כל ימי חייו... צדקו דברי האר"י זלה"ה באמרו שעקר עסק האדם אין לו להיות אלא בפנימיות התורה שזה לבדו הוא המאיר לשכינה, כאמור בזהר ותקונים שרק ברזי התורה נאמר "וראיתיה לזכר ברית עולם" ומי שאינו חריף לא יהיה אלא בפנימיות ולא בחיצוניות, וזה דבר אמת בלא ספק, שזה הנרצה לה' אלוקינו, גם כי לא יקבלו הדבר הזה רבים מחכמינו אבל אין לנו אלא דברי אמת... זה הפלל אין אדם מוצא לעתיד לבא אלא האור מה שהמשיך בידיעתו בעולם הזה. ומי שידע הפנימיות יהנה באור פנימי ומי שלא השיגו לא יהנה ממנו על שום פנים... הלא זה רע בעוונותינו הרבים שרב חכמי ישראל כבר רחקו מעל האמת ומן האור הנעים פבוד ה' אלוקינו ללכת אחרי פלפוליהם של הכל, וה' בוחן לבות הוא.

בסוד תורה הבהיר

ובספר ויקהל משה כתב, ראה ראיתי כתרה של תורה היא פנימיותה הנקרא חכמת הקבלה מנח בקרון זוית, אין דורש ואין מבקש ואין שואל בשלומה.. כי חכמי הפשט בורחים ממנה באמרם "הנגלות לנו והנסתרות לה" אלהינו, ומתהדרים אותה למרי קמא, ומהם אומרים עדין לא מלאתי כרסי, ולא ידעו שגם עד זקנה ועד שיבה אי אפשר לבני אדם למלאות כדבעי מבשר המלואים ויין של הש"ס על כל גדותיו כי רב הוא וכו'. וזה לשון הקדוש האר"ל ועל למוד הפרד"ס אם היה יכול ללמד ולא למד לא יוכל להתעלם בעבור לתקן את אשר עות אלא צריך לבא בגלגול ממש... כי מי שלא טעם חכמה זו לא ראה מאורות מימיו. והולך בחשך, ואוי להם לבריות מעלבונה של התורה הזאת. והאומר די לנו בנגלות איני רוצה בנסתרות טב ליה דלא איברי בעלמא, כמו שאמרו בתקונים תקון מ"ג... (ספר הברית ח"א וח"ב).

דבריו עושים פרות

מאן דאולף תורה שבכתב... עונשו כל כך גדול אם לא ילמוד קבלה, ואדרבה פוגם בלמודו, וטב ליה דלא יולף וכו'. ומי שיכול לקנות לו רב שלימדהו קבלה או חבר או מתוך הספרים ומתרגל, גורם לארץ גלותא וכו'. וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (מקדש מלך תקוני זהר תקון מ"ג). - צריך אדם לעסק בתורה עד שישגי לידע הידיעה האמתית הנקראת חכמת הקבלה, וכל מי שלא נתעסק בחכמת אלקות בין רב למעט עתיד לתן את הדין. (רקאנטי - מאה שערים). - לקבע שעור קבוע בכל יום בזהר. אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מכל למודו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זהר הקדוש והתקונים... האריך לא יתלהב לב האדם להאיר און לשמע בלמודים לקבע שעור קבוע בכל יום בזהר הקדוש ובתקונים ושאר ספרי המקבלים ('יסוד ושרש העבודה' שער ו' פרק ג'). - מרן ה'חזון איש' זצ"ל הורה לשואליו ללמד זהר כספר מוסר, ואמר: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל (ספר 'מעשה איש'). - החכמה האמתיות חכמת הקבלה האלקית היא עקר הצלחת הנפש, ואין לאדם להפטר ממנה בשום אופן, והיא עקר תורת ישראל... ואומר אני, הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדים דרך לתלמידים לעסק בחכמה הלזו, אזי בודאי לא היה שום הרמת ראש לחכמה החיצונית ('מעין גנים' פרק א').

יכול לפטור העולם

... אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מכל השערים שבעולם ההוא (זהר חדש שיר השירים דף ע' עמוד ד'). קרי לעוסקים בחכמת האמת אינן דהו קיימי בטורא דסיני, ונכתב בצדו, אמר מעתיק: משמע אותם שאינם יודעים סודות התורה לא עמדו רגליו על הר סיני (זהר בהעלתך דף קנב). - בספר ויקהל משה כתב, וגדול

שכר הלמוד הזה יותר משאר כל התורה וכל המצוות... ומי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה בשעה שנשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון כמו שאמרו בזהר שיר השירים וכו', ולא עוד שאפלו יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש כנפים שורפים את נשמתו בכל יום ויום...

כל ימיו אשר חיה

- אוי להם לבריות מעלבונה של תורה, ואינם עוסקים בחכמת הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם... הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו להתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בגן בית מקדשנו ותפארתנו... שלא נברא האדם אלא כדי שילמד חכמת הקבלה. כי באלו הדורות האחרונים יתפרנסון מהאי חבורא ותתגלה אליהם החכמה הזאת (מתוך הקדמת מהרח"ו לספר עץ חיים). - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזה ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוץ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים ('היכל הברכה' פרשת עקב ז', י"ט). - מחיב כל אחד להלחם לעמוד על נפש חיותו ולמסר נפשו לעסק בחכמה זו ('עטרת צבי' ס' התקונים). - המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקלה"ה: או יאמר "כי המצוה הזאת" וגו' אפשר דבא לרמז על למוד הקבלה שהוא עקר ביאת האדם לעולם. כמו שכתב הרשב"י עליו השלום כמה פעמים בזהר הקדוש, דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו ואהבתו, ועבודתו. וכמו שאמר דוד המלך עליו השלום לשלמה המלך (גנזי המלך דף קפ"ה).

תורתו מגן לנו

כל זמן שאינו מבין הסוד אפילו הפשט אינו ברור בידו. מי שהיה יכול להשיג סודות התורה והוא לא השתדל להשיגן נידון בדינים קשים רחמנא לצלן... והעוסקים ברמז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם, ועקר הגאולה תהיה בלמוד חכמת קבלה (אבן שלמה פ"ח להגר"א ז"ל).

בעל ה'סלם' מזהיר: אך ורק בהתפשטות חכמת הקבלה ברב עם נזכה לגאולה השלמה. דהן היחיד והן האמה לא ישלימו הפונה שעליה נבראו זולת בהשגת פנימיות התורה וסודותיה, ועל כן להתפשטות גדול של חכמת האמת בקרב העם אנו צריכים. ועל כן תלויים המה התפשטות החכמה וביאת משיח צדקנו זה בזה. אנו מחיבים לקבוע מדרשות ולחבר ספרים כדי למהר תפוצת החכמה במרחבי האמה, כל הרוצה לכנס לבוא ויכנס. (ה'סלם). - בספר ויקהל משה: ובזכות ובכח הלמוד הקדוש הזה נצא מן הגלות לא בזולת זה הלמוד, כאשר אמרו ברעיא מהימנא פרשת נשא בהאי חבורא

דילך דאיהו ספר זוהר מן זוהר דאמא עלאה תשובה באילן לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר זוהר יפקון ביה מגלותא ברחמי ויתקיים בהון "ה" בדרך ינחננו". - לולא החכמה הזאת עתה אין אנו יכולים לעמוד בגלות המר הזו אבל החכמה הזאת היא לנו עזר וסעד וכו' (ספר הברית ח"א וח"ב).

וידוע הספור, איך ארץ ישראל נצלה מהיטלער ימ"ש, ואיך יכולים להנצל בזמנינו מפצצת אטום!!! מורי ורבותי לא נשגה באותה הטעות שעשו הרבנים וראשי ישיבות ביוראפ שלא שמעו בקול הגה"צ בעל הסלם זצ"ל!!! שהזהיר את הרבנים וראשי ישיבות 20 שנה לפני מלחמת העולם, וכן הרעישו והזהירו הבד"ץ ירושלים בשנת תרפ"א [הגה"צ רבי יוסף חיים זוננפעלד, וכל הבד"ץ] אל תגידו לא ידענו?? אל תגידו לא יכלנו להציל את עם ישראל!!! - אלו הרבנים והראשי ישיבות אשמים על כל הששה מליון יהודים שנהרגו שנשחטו על קדוש השם!!! שהיה בידם לומר לצבור ללמד זוהר הקדוש ונתעצלו ולא אמרו, וזה האמת לאמתו, וכתבתי על הענין הזה שלשה ספרים על "מצות התוכחה", ועוד.

שאלה: למה להוכיח על לימוד זוהר הקדוש

יש הרבה רבנים שלא אומרים ללמוד זוהר הקדוש? אם כן מפני מה כבודו נכנס בעובי הקורה לפרסם ולהוכיח על לימוד זוהר הקדוש? ולמה שנשמע לכבודו, כשהרב שלי לא אמר לי?

תשובה: אלף רבנים גאונים וצדיקים גדולי ישראל, צעקו ללמוד זוהר הקדוש, ובתוכם החפץ חיים שציוה לכל תלמידי הישיבה והאברכים ללמוד את הזוהר הקדוש בכל שבוע על הפרשה, [וכל הראשי ישיבות מדור שעבר למדו זוהר הקדוש – ראה להלן במכתב], והחפץ חיים כשידע את האמת לא עשה חשבון לשום רב רק פחד מהבית דין של מעלה, שכל יהודי יצטרך לתת תשובה אחר 120 שנה.

כמו כן ישאלו אותי בבית דין של מעלה, שלום יהודה! האם ידעת שאפשר להציל את עם ישראל מפצצת אטום? אשיב כן! ישאלו ומה עשית לזה? אשיב, הדפסתי מיליוני ספרים על הזוה"ק, ואמרתי בדרשות את האמת שכל הרבנים והראשי ישיבות שלא אומרים לקהל שלהם ללמד זוהר הקדוש הם ראשי הערב רב, [כל זה כתוב בזוה"ק 172 פעמים – וגם מובאים ב-140 ספרי תלמידי בעל שם טוב ז"ע – סף הכל 310 מראי מקומות, והדפסתי הכל ב-17 ספרים וכל אחד יכול לראות את זה], וכל ישיבה ובית המדרש שאין שם זוהר הקדוש אסור להיכנס שם, והרב או הראש ישיבה שלא דואג על זה הוא רב מהסטרא אחרא – ערב רב, והם אשמים על כל האסונות שמגיעים לכלל ישראל מידי יום ביומו. - זהו האמת היחידי שיתקבל בבית דין של מעלה (ראה בספר זוהר מגנא ומצלא, ובספר סוד ה', ועוד, וכן כתב הגוב"י. הג"ר מנחם מענדל הלפרין זצ"ל: הענינים וההרגוים בזמן הגלות תובעים בבית דין של מעלה את התלמידי חכמים שלא למדו קבלה, ומענישים אותם על כך: וזה לשון בעל הגוב"י על 'עץ חיים' (בהסכמה שנתן להג"ר

חיים שאול דוויק זצ"ל על ספרו 'איפה שלימה'. מי שאינו לומד נסתר וחכמת ספר הזוהר, תסמנה שערותיו ובשרו יעשה חדודין חדודין בהעלותו על לבו כי עניותא דישראל, הגזרות והמלקחמות, המשיסות וההרגות, הוא בעצמו גורם לזה. ובפמליא של מעלה העני יחבו על דלותו ושפלותו, וההרוג על הריגתו, וכל זה נקרא חטאים שבין אדם לחברו. אשר גם יום הכפורים אין מכפר עליהם אוי לנו מיום הדין והתוכחה. וכמו כן היום יתבעו את כל האדמורים רבנים וראשי ישיבות על שלא עשו כלום להצלת ישראל מפצצת אטום, כמו שאמחז"ל, (שבת נה, ילקוט שופטים רמז, סח, מד"ר איכה נב. ועי' חפץ חיים במכתב כ"ה), עליו לדעת כי בנפשו הוא, וייתבע חס ושלוש על זה.

ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילית) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים שישבים ביניהם ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב (תהילים פרק א פסוק א).

אשרי האיש. הוא אה"ה אשר אה"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) ראשך עליך כפרמל. וזה תפילין של ראש. ודלת ראשך כארגמן. זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בזה האשרי (ועל פן בראשית שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) באשרי פי אשורוני בנות. [הם הצדיקים שמעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליכנס שמה, אשר לא הלך בעצת רשעים. שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמ"ל ונחש) ובדרך חטאים לא עמד. איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילית) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב רב

זמנא. יבושו ויכלמו מכל טבין ד'חמוון להון ל'שראל. (ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיים הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבושו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל - והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, פתיבת נח שהצילה מהמבול) (זוהר הקדוש פרשת פי תשא דף קפ"ח ע"ב).

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, פתיבת נח שהצילה מהמבול

אינון ערב רב רשיעניא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) ד'יתקיים בהו ביהווא זמנא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב): (דניאל י"ב) 'תבררו ותלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. (שאו) יהיה בירור גמור ב'שראל) ותלבנו: אינון מארי משנה. (אלו בעלי הפושג ש'תבררו על ידי לימוד התורה) ויצרפו: אינון זרעא קדישא ד'שאר עמא. (זרע הקדוש של שאר העם 'תבררו על ידי

א. בספר מטעמי הזוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבושו ויכלמו כל הנחירים בך וגו'. זמין קודשא בריך הוא למעבד ל'שראל. כל אינון טבאן, דקאמר על ידי נביאי קשוט... (עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אכל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחקן, וחמאן פתיבין באורייתא, דאבטח לון קודשא בריך הוא עליהו, ומתנחמין בגלותהון... (וישראל הקדוש מעמד כאשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"ת...) ועל דא, הן יבושו ויכלמו כל הנחירים בך. מאי כל הנחירים בך. דאתקפו נחיריהון ברגז אעלף בגלותא דא. בההוא

ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שלתו על פניו ולא יצא לאור העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה ועונה באמורם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כף הוא באמרו לשון קללות כל העוסק בתורה לשמה זכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמעין המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה כהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו ועינו דמועות בראותו המשנה הזאת ורואה חסרונו ופחיתותו (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזוהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחוצ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוצ, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מן הרב חיים וויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שקל תורתו שעוסק הוא משפה ולחוצ, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באוריתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרתא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכניתא.

מצוות ומעשים טובים וצדקה) הדיא הוא דקתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצרח את הפסוק (היינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. (ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל).

(דנאל יב) והמשפילים יבינו, אינון מארי קבלה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דנאל יב) והמשפילים יזירו פזרה הנקיע. אליו אינון דקא משתדלון בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, (אלו הם הצדקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזוהר) דאיהו פתיבת נח, (שהוא פתיבת נח שמציל מהמבול) דמתכנשין בה שנים מעיר, ושבוע ממלכותא. ולזמנין אהד מעיר, ושנים ממשפחה. (שכמו שלא מולם זכו להיכנס לפני המבול, כך רק הצריזים והמשפילים זכו להינצל על ידי הזוהר הקדוש, כי הזמן קצר, כמו שקתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזוהר הקדוש) ותקיים (שמות א) כל הן הילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת גנים, ומהראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) ודיא אורה דספרא דא, וכלא על סבה דילך. (וזה האור של ספר זוהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש). (זוהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זוהר תיקון כ"א עמוד נ"ג, נ"ד).

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינון דמשתדלי באוריתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מכלל ראשי ישיבות, וזניי סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הפתוב ונעשה לנו שם. פכתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה:) וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא פת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בגנן בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין בהון ספר תורה ועטרה על רשיה,

מטמאים¹⁰ במושבים לצדיקים שיושבים ביניהם, כנדה. ומי שמתדבק באותו אשרי. שהוא הכתר והראש של התורה. נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול.

שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממצויאות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ו) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

ב. בספר "נתיבי הזוהר", וז"ל:

היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שכתבו והזירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב - כנגד ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת.

ראה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג, עא. - זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. ככ, עא. קכד, עא. קצ, עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. - זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. - זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. - זוהר דברים רעג, עא. רעו, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. - תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא. עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמד, עא. קמו,

ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שכלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מיראה (היכל הברכה קומנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט) אמר רבי אלקסנדרין כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוזי יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "ואשים דברי בפיך ובצל ידי פסיתוך לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי פסיתוך". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (עין אור הזוהר).

זוה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' הפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטו רגלם ליחרב ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"א): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחרוב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות

של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, - ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, - ווי העמודים פ"ו. - הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא זעירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. - ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמיניסר, תיקונא תמינא ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. - ספר קנאת ה' צבקות ח"כ, - מאמר ויהי מקץ. - פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. - דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. - דרושי ונתת הכסף. ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, - ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. - שערי הלשם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עליה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. - הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. - יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים - קאמורנא פ' תצא. - היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. - זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. - זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. - נתיב מצוותיך שבייל אמונה ג' אות כו. - תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. - בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. - דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. - אשרי האישי דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע'

עב. קמז, עב. - זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גוויני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. - תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. - שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. - שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. - ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. - ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. - שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל.

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. - פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. - אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. - ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפרגא. - עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פ"ב. - ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. - מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. - חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. - מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. - מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צז, קי, כק, קמז, קפז, קצח, רנא, רנב, - ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. - ספר מעולפת ספירים: מוהר"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, - ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, - ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כתי"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. -

עֲכָשׁוּ תִשְׁאַלוּ אִיךָ יְכוּלִים לְדַבֵּר עַל גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל כִּי?

הַתְּשׁוּבָה הַיָּא שְׂבָאָמַת יֵשׁ לָנוּ מִהַדוּר הָאֲחֵרוֹן יוֹתֵר מִמָּאָה גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲמַתִּים מִמָּאָה שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנִים, בִּינֵיהֶם הַחֶפֶץ חַיִּים וְהַחֲזוֹן אִישׁ זַ"ל, שְׂכַלְמֵם צִוּוּ לָנוּ לְלַמֵּד זוּה"ק, וְאֵלּוּ שְׂלֵא הוֹלְכִים בְּדַרְכֵיהֶם הֵם הָעֶרֶב רַב הָאֲמַתִּים. לְכָל אֶחָד יִשְׁאַלוּ בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה מָה עָשִׂיתָ לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְקַרֹּב הַגְּאוּלָּה? וְאִם תִּתְקַשְּׂרוּ אֶתְנוּ שְׂכַלְנוּ בִּיחַד נִפְרָסֵם אֵת לְמוֹד הַזוּהַר הַקְּדוּשׁ כְּשִׁיִּשְׁאַלוּ אֶתְכֶם בְּבֵית דִּין שֶׁל מַעְלָה מָה עָשִׂיתָ לְהַצִּיל עִם יִשְׂרָאֵל?

תַּעֲנֵנוּ, חֲלַקְנוּ זוּהַר הַקְּדוּשׁ בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם, וְהַפְּצֵנוּ שְׁעוּרִים בְּזוּה"ק בְּכָל מְקוֹם שְׂיִכְלָנוּ, וְזָכִינוּ לְקַיֵּם בְּעֵשָׂה טוֹב אֶמְרָם ז"ל (שְׁבַת דָּף נד עמוד ב'): כָּל [מִי] שְׂאֲפָשֵׁר לְמַחֹת בְּאֲנָשֵׁי בֵיתוֹ וְלֹא מִיחָה - נִתְפַּס עַל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ. בְּאֲנָשֵׁי עִירוֹ - נִתְפַּס עַל אֲנָשֵׁי עִירוֹ. בְּכָל הָעוֹלָם [כָּלּוּ] - נִתְפַּס עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּיָא, [וְזָכוֹת הָרַבִּים יַעֲמוּד

ועל הרבנים שבכל עיר ועיר שלא להתעצל בזה ולדחות הענין כלאחר יד כי עליו לדעת כי בנפשו הוא ויתבע חס ושלום על זה, וכל הרוצה להנצל ממדת הדין הקשה עליו להוכיח ולזרז להמון ישראל ואז את נפשו הציל, כי בודאי יטענו המון ישראל בעת שיובאו לדין על מעשיהם הרעים, שאינם אשמים בזה, מפני שהתלמידי חכמים והרבנים לא הוכיחו אותם על מעשיהם, ועל כן על הרבנים להוכיחם ולהורותם את הדרך הנכונה הטובה והישרה ואז את נפשם הצילו ממדת הדין הקשה וגם את המון ישראל יחזרו למוטב במדה מרובה, ויהי' טוב לנו עי"ז בזה ובבא ונזכה לגאולה ולישועה במהרה. עכ"ל.

ואין לומר שלום עלי נפשי מאחר ובכל עיר ועדה יש בי"ד שנתמנו על ידי הקהל, ולכן אין החיוב מוטל על כל ישראל, ובפרט במקומות שיש רבנים ראשי הקהל אל נאמר שעליהם מוטל הדבר, כי על כל אדם מישראל החיוב למחות ולפגוע בעוברי עבירה ואסור להעלים עין מעוברי עבירה, דדבר זה מוטל על כל ישראל, ובית דין שליחותם דכל ישראל עבדי ועל ידי זה נפטר כל אחד ואחד מלהשגיח, אבל כשאין בית דין עושה שליחותם דישראל, שוב חלה החובה בזה על כל אחד מישראל כמי"ש החת"ס בתשובותיו ז"ל:

וקיום חוקים ומצוות כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס מי שאינו מוחה ויש בידו למחות בכלל אשר לא יקים את דברי תורה הזאת כפי רמב"ן פ' תבוא עפ"י ספרי, ומ"ש אשר לא יקים זה ב"ד שלמטה לאו דוקא ב"ד אלא כל אדם מישראל קטן וגדול

קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפז. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמיא) ח"ג כלל י פרט א. - חידושי תורה פ' קרח ע' ו'. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. - דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. - שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. - אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. - אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

ג. החפץ חיים במכתבים מכתב כ"ה כותב וז"ל: כי כל תלמיד חכם בגדר צופה, במקום נביא להוכיח לעם דרך ד' וח"ו אם מתרשל בזה עונו גדול למאד, ובימינו אלה מי שמופלג בתורה ובידו להוכיח נקרא תלמיד חכם לענין זה.

הוא חמור הרבה יותר מבצנעא שנקרא מחלל ש"ש בפרהסיא ואז גם חיוב ההוכחה גדול ביותר שלא יאמרו הותר מצותיו של הקב"ה ועל כן גם במנהג הרע הזה שעוברים בפרהסיא על עונות חמורות כחילול שבת, טהרת המשפחה וכדומה כל איש שיראת השם נגע בלבבו חלילה לו לשתוק ושלא למחות בזה, ומי שיכולת בידו למנוע ולא מנע הלא יתפס גם הוא בחומר העון וכנ"ל, וכדאיאתא כעין זה ג"כ בויקרא רבה (על הפסוק שה פוזה ישראל). ישראל נמשלו לשה מה דרכו של שה לוקה באחד מאיבריו וכולם מרגישים [היינו כל הצאן דדרכן להמשך זה אחר זה וכשאחת לוקה באבריה ופסקה מליך עוד, כולם יעמדו באותו מקום] אף ישראל אחד חטא וכולם נענשים.

וכן תני רשב"י משל לבני אדם שהיו יושבים בספינה נטל אחד מהם קודח והתחיל וקדח תחתיו, אמרו לו חבריו למה אתה עושה כן, אמר להם מה איכפת לכם לא תחתי אני קודח, אמרו לו מפני שאתה מציף את הספינה וכו'. ע"כ. הרי את נפשינו אנו תובעים ורוצים להציל וכן את נפשות בני ביתינו היקרים לנו שאנו חסים עליהם בנפשינו להצילן, האם במצב כזה שטובעים בספינה בלב ים בגלל שהזולת קודח בזה חור שייך בכלל לומר שמפאת פחיתת ערכינו אין אנו חייבים להתקומם נגדו רק נעמוד מנגד בלי מעש, הלא פתי הוא זה שאומר כן או אפילו חושב כן.

ועוד י"ל דשמעתי בשם הרה"ק מוה"ר צבי מרידניק זצ"ל בעת שכמה מכת המתחדשים רצו לייסד ברודניק בית ספר לפי רוח הזמן ונודע לו הדבר ברגע האחרונה קודם שנסע אז לדרכו, ועלה על הבימה וישא משלו ויאמר, איש עני ונבזה עבר פעם במסע נדודיו דרך עיירה אחת וראה כי פרצה אש ואחזה בבית אחד, וירא כי אנשים עומדים שם בשלוות נפש ואינם מתעוררים להזעיק את אנשי העיר להציל את עצמם, ויחשוב בלבו אם יפתח פיו ויצעק להודיע לאנשי העיר על דבר שריפה הלא ילעיגו לי, מה לך שפל ונבזה בעסק השריפה, היש לך חלק ונחלה בעיר הזאת, ושוב החליט בדעתו יעבור עלי מה, אש בוער והאנשים בחזקת סכנה לא אוכל לעבור על כך בשקט, והתחיל לקרא בקול לעורר אנשי העיר מתרדמתם, וסיים כ"ק אאמו"ר בלבת קדשו, יהודים יקרים אש בוער הצילי את נפשותיכם - ואכן חפץ ה' בידו הצליח לבטל מזימות אנשי רשע.

שם הוא, אם יש בידו לעשות, וכת"י ואם העלם יעלימו עם הארץ בתנו מזרעו למולך משמע שה' על ע"ה שלא יעלימו וע"ה איננו ב"ד, כדמוכח בפ' חטאות דע"ה בעשותה היינו הדיוס וב"ד היינו עיני העדה, וא"כ על כל ע"ה הטיל הכתוב שלא יעלימו, ומדכתב אח"כ והכרתי אותו למעט כל עולם, ש"מ שה' להם ג"כ בכרת כמותו אלא שמיעט הכתוב והיקל עונשם מכרת חוץ מעונש שבועות שוא דחמיר טפי ויש עיון בדבר קצת מש"ס פ' שבועות הדיינין, מ"מ אמת נכון שאין בין ב"ד ובין כל שום איש מישראל שיכול למחות ולפגוע בעוברי עבירה ולא כלום, ואפילו תלמיד לפני רבו לא מיקרי אפקירותא לפגוע בהם ולהכות באגרוף רשע עד שתצא נפשו כנחמי" בן חכל"י ואכס ואמרטם ואמר יד אשלח בכס וב"ד שהזכירו בכל מקום לישנא בעלמא הוא ואורחא דמלתא שיש כח בידם כמו קטן אוכל נבילות ב"ד מצויין להפרישו, וכמו במילה ב"ד מצווי' למולו, ורמב"ם ס"ל בס' המצות אפי' דרבנן מה"ת ניהו מלא תסור, ע"כ פסק אפי' באיסור דרבנן ככה, כמ"ש פ"ו מהל' חמץ ומצה באוכל מצה בע"פ (ועי' תי"ט נזיר פ"ז משנה ג') ודברי חז"ר ר"ן חולין קל"ב תמוהים שכתב שיעור ההכאה ל"ט כמלקות דאורי' והוא תימא נחזור להנ"ל דדבר זה מוטל על כל ישראל, וב"ד שליחותיה דכל ישראל עבדי שנתמנו שלוחא דישאל, ועי"ז נפטרו כל אחד ואחד מלהשגיח כי העמידו גברי ברבי בחריקהו והיינו רישך בקריא ורישא דרישך בחמימי ומ"מ קירי איכא, וכל זה בחלק חוקים ומצות, עכ"ל (ש"ת חת"ס חו"מ סימן קע"ז).

ואם תאמר מה לפחותי ערך כמונו לעסוק בתוכחות הלא ישיבו נגדינו טול קורה מבין עיניך, אך אין זו תשובה מספקת מפני שבספינה אחת יחדיו אנו נוסעים, מאחר שאם לא נמחה ניתפס בעונות הדור, ולהציל נפשינו אנו צריכים וחיובים וכמו שכתב החפץ חיים בספר גדר עולם וז"ל: והנה ידוע כי יש על כל איש מישראל מ"ע מה"ת להוכיח בעמיתו כשנשאלין באיזה איסור כמו שנאמר הוכח תוכיח וגו' ועי"ז שמוכיחו הוא מציל את עצמו שלא יתפס באותו חטא **דכשם שנפרע הקב"ה מעושי העון כן נפרע מאלה שהיה בידו למחות ולא מיחו** (שבת נ"ה) מי שיש בידו למחות באנשי עירו ולא מיחה נתפס עבורם ומי שהיה בידו למחות באנשי ביתו ולא מיחה נתפס בעון אנשי ביתו וגם ידוע דכל איסור שנעשה בפרהסיא

לְכֹלֵם, שְׂיָקִים בְּכֶם הַמְשָׁנָה (מִסֶּכֶת אֲבוֹת פָּרָק ה' מְשָׁנָה י"ח) "כָּל הַמְזִכָּה אֶת הַרְבִּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ. מִשָּׁה זָכָה וְזָכָה אֶת הַרְבִּים, וְזֹכֹת הַרְבִּים תְּלוי בּוֹ".

ורבים יאמרו לנפשי אין כוונתו לש"ש אלא לכבוד עצמו הוא דורש לקנות לו שם, ע"כ אציג לפניך משל נכבד שראיתי בספה"ק "אור לישירים" בשם הרב מו"ה יואל מוכיח זצ"ל, דהנה מנהג ישראל תורה הוא, שנוסעים מוכיחים מעיר לעיר להוכיח את ישראל, ורבים מהמון עם טועים ואין שומעין לדבריהם, מפני שהם לוקחים ממון בשביל הדרשה, ואומרים שתוכחתם אינו אלא קרדום לחפור בה ואין כוונתם לש"ש, ונשא עליהם משלו ויאמרו, כי בעיר אחת קטנה, שלא ה' להם בתי אבני גזית כי אם בתי עצי היער, והגגות מכוסים בתבן, והי' שם איש ואשתו שהיו דרים בעלי תחת הגג.

פעם אחת בלילה הלכה האשה לישן ועדיין הי' בעלה נייעור והי' לו נר דלוק וטרם יכבה הנר גם הוא הלך לישן והניח הנר דלוק, צעקה אליו אשתו אולי חס ושלום יפול ניצוץ אחד מהנר ותשרף כל הבית כולו, עודה מדברת עמו בא שומר העיר והכריז להזהיר העם להשגיח על האש והנרות שלא תגרום לידי שריפה חס ושלום, אמרה האשה לבעלה, שמע נא וראה מה שהשומר מכריז להשגיח על הנר שלא יגרום לידי סכנה, והוא השיב לה, שוטה שבועלם, וכי סבורה את שבלב שלם הכריז השומר כן, הלא אני יודע שאינו מכריז אלא בשביל שהקהל נותנים לו ממון שיכריז כן, ואילו היו נותנים לו ממון שיכריז שיציתו העיר גם כן הי' מכריז, על כן אין אני פונה לדברו כלל, והלך לישן והניח הנר דלוק, וכאשר פתרה כן הי' ונפל הנר על השולחן ונדלק כל הבית ונעשה שריפה גדולה, וכמעט נשרף כל העיר ובקושי גדול הציל את נפשו ונפש אשתו ולא נשאר להם כי אם גוייתם. - ראו נא השוטה הזה, שבשביל שהשומר לא הכריז בלב שלם, לא רצה לשמוע לדבריו והניח לשרוף את ביתו באש, כך הדבר הזה שהמוכיח מזהיר את העם, שיעזבו מעשייהם הרעים דאל"כ יפלו בגיהנם אשר שם ישרפו את גוייתיהם כמ"ש "הנה יום בא בער כתנור" וגו', והשוטים ידמו בשביל שהמוכיח אינו מוכיח לשם שמים אין נותנים לב לדבריו עד שבאה השריפה עליהם, הלא אין לך שטות גדול מזה עכת"ד ודפח"ח.

חייבים להכנס במחלוקת כדי למחות בידי עוברי עבירה

מהר"ם חגי"ז בספרו אלה המצוות מצוה תקמ"ז וז"ל: מצוה על כל יחיד ויחיד להוכיח את חברו, אפילו קטן לגדול שרואה בו דבר שאינו הגון, חובה עלינו להסיר המכשול מלפניו, כי הוא ג"כ תחת סוג לאו שבכללות דלפני עור לא תתן מכשול וכו', דכל מחלוקת ופירוד שהוא לש"ש ולמחות בידי עוברי עבירה, אין זהו נקרא בעל מחלוקת, כאשר דמו ההמוניים הבהמיים אשר דרך ה' לא ידעו. ואת הישרה יעקשו, ובכל עת וזמן שרוצים ללכת בשרירות לבם הרע תפסו להם הדרך שדרכו בו אנשי הענותות, להכות בלשונם את הבא להועיל להם ולהסיר המכשול מפניהם ואומרים עליו שהוא בעל מחלוקת, ושהוא עובר ומתעבר על ריב לא לו וכו', וידעתי גם ידעתי מהיכן נשתרבו ונסתבך טעות זה בין שהם מחשבים שהם מבינים בכונת דבריו וכו', ולכן לכל פרט היוצא מכללן ורובן של ישראל אין לחוש אליו, דאפשר אם נחקור נמצא מי אביהם אפשר עדיין המה משארית הפליטה מהערב רב אשר תמיד היו לאבן גוף לבני ישראל וכו', וענין מכשול החטאים בנפשותם כתיב ובערת הרע מקרבך, ודע לך כי נפשי הצלתי, והוא ברחמי יעביר גילולים מן הארץ וכו'. ויתמו חטאים מן הארץ ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, עכ"ל.

וכן הוא הדבר בנידון דידן דברחובות העיר נושבים כל הרוחות הרעות והכל מקולקל ומושחת, אש בוער לעינינו הפרוץ מרובה על העומד רח"ל, כל חלקה טובה נשחתת לאור היום, אוי לנו שכך נפלה בחלקינו, ולעינינו שכך ראוות, האם כעת הוא הזמן לערוך חשבונות כגון אלו האם אנו פחותי ערך או ראויים אנו להוכיח בשער, אדרבא בזמן שהאש יוקד הקטן יאמר גדול אני, והחלש יאמר גבור אני, העיקר הוא בשעה זו להרבות כבוד שמים ולהרחיב גבולי הקדושה, כדי לעשות נחת רוח לבוראינו, שזה תכלית ומטרת יצירת האדם בעולם הזה.

והנה ידעתי גם ידעתי מך ערכי כי אין אני ראוי לעמוד במקום גדולים להוכיח במוסר תוכחת,

לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה'

כבר הגענו לשלב מה שאמר הנביא בעמוס (פרק ח' יא- יב): הנה ימים באים נאם ה' אלוקים והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה', ונעו מים עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ה' ולא ימצאו.

במציאות אנו רואים זאת שמפל קצוות הארץ דורשים ומבקשים שולחים פקסים ומתקשרים לבקש את דבר ה', לבקש ספרי זוהר קונטרסים, הצמאון הולך וגדל לשמוע את דבר ה'.

הזמן הולך ואוזל - ובכל זאת הזמן תובע

אם כן יהודים יקרים! הזמן הולך ואוזל... ששת אלפים שנות בריאת העולם הולכים ומסתיימים עוברים, חולפים ביעף... מוסיפים לעצמם מאות שנים של תורה הנלמדת בישיבות הקדושות ש"ס ופוסקים, תלמוד בבלי ומפרשים, אין לנו השגות בחשבונות שמים, ואין לנו צל צלו של משג בהנהגת קודשא בריך הוא, ובכל זאת הזמן תובע: מחלות, עני, תאוונות, שרפות, קאסמים, עצירת גשמים, איום גרעיני רחמנא ליצלן.

נחפשה דרכינו ונחקרה

אנא אנו באים?! - נחפשה דרכינו ונחקרה, על מה ולמה כל יום שעובר גרוע מחברתו? מדוע התורה הנלמדת, כביכול, אינה מגינה ומצילה מכל הפגעים הרעים. איך זה שהשכינה בוכה ומיללת והגאלה לא מגיעה?

אמר רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו (תיקוני זוהר, תיקון מג'): "ועוד מי שגורם שתסתלק הקבלה והחכמה (זוהר, פנימיות התורה). - מתורה שבעל פה ומתורה שבכתב, וגורם שלא ישתדלו בה, ואומר שאין אלא פשט בתורה ובגמרא (לומדים רק פשט התורה והגמרא כל היום, והמבין בין...), בנדאי הוא יסלק את המים מההוא נהר ומההוא גן, אוי ואבוי לו, טוב שלא נברא בעולם, ולא ילמד אותה תורה שבכתב ושבבעל פה, ונחשב לו, כאילו החזיר את העולם לתהו ובהו, וגורם עניות בעולם וארץ הגלות!!". - וכן כותב הרשב"י הקדוש (תיקוני זוהר, תיקון ל'): "אוי לאלה שעובדים את השכינה ביובש, ולא משתדלים בלמוד חכמת הקבלה, אבוי להם שגורמים עניות, וחרב ובזה (מלחמות) והרג ואבדן בעולם, ומסלקים את רוח המשיח".

מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש להיות כחומה בצורה מפני כל צרה כדי להנצל מכל הפרענויות המתרגשות ובאות ח"ו, ולזכות לגאלה השלמה ברחמים יש צורך בלמוד פנימיות התורה, זוהר הקדוש. - ומסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן. כי כל קיום העולם תלוי בלמוד הזהר הקדוש.

לא נברא העולם אלא לאלו החברים הלומדים סודות התורה

ובזהר הקדוש פֿרשת יתרו (פ"ט ע"ב): אָמר ליה, [רבי שמעון לרבי יודאי] חַיִּיד, לית עלמא אָלא לאינן חבְרַיִיא, דְּמַשְׁתַּדְּלִי באורִייתא [חַיִּיד, לא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה] וְיַדְעִין סתימי אורִייתא. [ויודעים הסודות שבתורה].
- ומכל דברי חז"ל אלו רואים, שלא נברא העולם אלא לאלו החברים העוסקים בתורה, ולומדים סודות התורה, ומקדשים עצמם בלימוד הסוד בשבת קודש.

מי שמונע תורת סוד, פאלו החזיר את העולם לתהו ובהו

ובתקוני זוהר (תיקון תשעה עשר דף ל"ח ע"א): ומי^ו שמונע סוד העקר של שתי תורות, כְּפֶשֶׁטָה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, [שתי התורות] הוא ג"ן סְדָרִים [תורה שבכתב הוא ג"ן פְּרָשִׁיּוֹת], שְׁנַאֲמַר בו גן נעול אַחֲוֵי כְּלָה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בְּשֵׁשֶׁת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כְּדִי שלא תהיה כְּנוּעַל דְּלַת בְּפָנֵי לוֹוִים, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם לוֹו עֲלֵי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

כל מי שמוסיף בשבת, גם אצמיח הטובה שלו, - בשבת קודש מוכרח ללמוד זוהר, שנחשב למאה מליון שנה תורה

ובאליו^ו שלא מלוים אותה [בשביל כבוד השכינה] ולא מוסיפים [בשבת השכינה פתוחה ויכולים לבא וללול ולקבל] לשבתות ולמים טובים, היא סתומה להם, [תוספת נשמה יתרה - השכינה סתומה להם מלהאיר להם מקדשת השבת] ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, [ברוחניות ובגשמיות] והיא תוספת של רוח קדשה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר במקומו, מסתלק ממנו ונשאר עני

המוסיף מוסיפין ליה, וְדָא תּוֹסַפֵּת נִשְׁמַתָּא יְתִירָא, ואיהי תּוֹסַפֵּת רוּחָא דְקִדְשָׁה, וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרֵעִין לִיה הַהִיא נִשְׁמָה יְתִירָה, וְאִשְׁתָּאָר עֲנִי, ואם הוא חכם אִסְתַּלַּק מִנְיָה חֲכַמְתִּיה, ואם הוא עשיר בְּמִוֹנָא אִסְתַּלַּק מִנְיָה, וְאִשְׁתָּאָר עֲנִי יְבֵשׁ, כְּמָה דְאִיהוּ (דף לח ע"ב) מְנַע מִלְעִילָא נִשְׁמַתָּא יְתִירָה דְאִיהוּ נִשְׁמַת כָּל חַי, וְאִשְׁתָּאָר יוֹם הַשַּׁבָּת עֲנִי וְשִׁכְנִיתָא יְבֵשָׁה, הַכִּי אֲתַמְנַע בְּרַכָּאָן מִנְיָה, ואִיהוּ מִדָּה כְּנֻגָד מִדָּה, וְכָל מָאן דְאֹסִיף בְּשַׁבָּת, אַזְּ וּכְגַוְהָ זְרוּעִיהָ תַצְמִיחַ (ישעיהו סא יא). אוּף הַכִּי נִמִּי אֲצַמִּיחַ טוֹבָה דְלִיהָ, ומָאן זְרוּעִיהָ דְשִׁכְנִיתָא לְעִילָא, אִינּוֹן נִשְׁמַתָּא יְתִירָתָא דְזַרְעִין מִנְיָה, וְיַחֲדוּן לֹון לְיִשְׂרָאֵל לְתַתָּא מִזִּי כְּבוֹדָה.

ד.ומאן דְּמְנַע רְזָא דְעַקְרָא דְתִרֵי תּוֹרוֹת, כְּאֵלוּ אֶהְדֵּר עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ... וְאֵלִין אִינּוֹן דְאִמְרִין דְלָא אורִייתא אָלא כְּפֶשֶׁטָה, ולִית בָּהּ רְזָא אֶתְרָא, ואִינּוֹן דּוּ פְרָצוּפִין, אִיהוּ ג"ן סְדָרִים דְאֲתַמְרָ בָּהּ (שיר השירים ד יב) גן נעול אַחֲוֵי כְּלָה, גן נעול מִסְטָרָא דְס' סתומה, ו' אִיהוּ נְעוּל בְּשֵׁית יוֹמֵי דְשַׁבּוּעַ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (יחזקאל מו א) יְהִיה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, ובִּיּוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח, ובְּשַׁבָּת בְּגִין דְלָא תְהָא כְּנוּעַל דְלַת בְּפָנֵי לוֹוִין, דְאֲתַמְרָ בָּהּ לוֹו עֲלֵי וְאֲנִי פּוֹרֵעַ, אִיהִי פְתִיחָא לְגַבְיֵיהּ דְאִינּוֹן נִשְׁמַתִּין יְתִירִין.
ה.ובאליו דְלָא מְלוּוִין לָהּ וְלֹא אוֹסִיפִין לְשַׁבָּתוֹת וְלִמִּים טוֹבִים, אִיהִי סִתְיָמָא לְהוֹן, וּבְגִין דָּא כָּל

יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה כנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודיה. ועין עוד בבאור מתוק מדבש, שם, שבאר שכמו שצריך להוסיף במאכל ובמשתה לכבוד שבת קודש כך גם צריך להוסיף בלמוד התורה הקדושה בשבת, ועל זה מזהיר הזהר הקדוש, עין שם דבריו. ולפי זה בשבת קודש מוכרח ללמוד זוהר, דאין לך הוספה בלמוד התורה כמו למוד הזהר בשבת שנחשב למאה מליון שנה תורה.

הבה נתחזק בלמוד הזהר הקדוש בכל יום ויום ובפרט בלמוד בשבת קודש רבותינו הפליגו בשבחה וערכה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש (סוף פרשת "שלח-לך") – זכאה חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מרנא הרי"ח הטוב, בספרו "בן איש חי" (פרשת שמות שנה שניה), כתב וזה לשונו: כתבו המקבלים זכרונם לברכה: דגדול פעל הנעשה מעסק התורה ביום שבת, אלה פעמים יותר מן הנעשה מעסק התורה של ימי החול. עד כאן לשון קדשו. רבנו מרדכי שרעבי זכותו יגן עלינו התבטא פעם באזני מקרבי ויאמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ושעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. ולמוד הקבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבועים וחמש שנה בימות החול". ופסק הגאון הקדוש הכף החיים (קנ"ה סק"ב), דלמוד הזוהר יחשב ללמוד הקבלה. וכתב הפלא יועץ וזה לשונו: ואפילו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא כדכתיב ודגלו עלי אהבה ופרשו חכמינו זכרונם לברכה ודלוגו עלי אהבה, עד כאן לשונו. וכבר דבר בקדשו מהר"ש בוזגלו זכותו יגן עלינו מאור עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, והוא פסקו בכף החיים (סימן קנ"ה סק"ב). וזה לשון ה"כסא מלך" (תקון מ"ג): כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפלו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. גם בתקון ל' כתב (הכסא מלך), וזה לשונו: כמה גדול חייב על תלמיד חכם ללמוד קבלה. וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה וגורם ארף גלותא כי הם מעפבים הגאלה רחמנא ליצלן, כי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול כחה לקרב הגאלה. העולה מדברי רבותינו הכסא מלך והרי"ח הטוב זכותם יגן עלינו: דהלומד שעה זהר הקדוש בשבת קודש, כלומד אלה שנה פשט ביום חול. ולפי זה, אם יזכה ללמוד שש שעות זהר הקדוש בשבת קודש, הרי זכה לתקן כל השית אלפין ימי

הבריאה [יכל העולם מתעלה על ידו]. ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים (שער השמחה) המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלה, יוצא שכאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול). ואינא באבות דרבי נתן (פרק ג' משנה ו'): רבי ישמעאל ברבי יוסי אומר... אם למדת תורה בשעת הרוח אל תשוב לך בשעת הדחק, לפי שטוב לו לאדם דבר אחד בצער ממאה ברוח (עין שם), על כן כאשר לומד ביסורים הכל כפול מאה, סך הכל למוד זוהר הקדוש שעה בשבת שנה מאה מליון שנה תורה!!!! ושניה אחת כ-28.000 שנה תורה. צא וחשב בלמוד הזהר הקדוש בשבת, בכל שניה הנך משמח את הקדוש ברוך הוא ומקים את הפסוק: "ועתה יגדל נא כח ה'".

מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא

ומדברי הזוהר הקדוש מבואר מי שלא רוצה ללמוד זוהר מחזיר עולם לתהו ובהו, ולא יכול לזכות לנשמה יתירה, ובפרט בשבת קודש חייב ללמוד זוהר הקדוש, ורק מי שלומד זוהר הוא זוכה לתוספת נשמה יתירה ותוספת קדושה, ואם נמנע, רחמנא ליצולן מפסיד חכמתו וממונו וברכות מלמעלה, ואם פן מי הפתי שיפסיד את חייו בעולם הזה ובעולם הבא.

התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ללמוד הזוהר הקדוש ותכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה

- על מחנה יראי השם להתאחד לכבוד השכינה ללמוד וללמד זהר הקדוש, ויתקים דברי הרשב"י עליו השלום בדא יפקון מן גלותא במהרה בימינו אמן. - ועל כן התקבצו כל ישראל באחדות ובשמחה ואחזו באילן החיים ללמוד הזוהר הקדוש "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי", וכאשר ילמדו ויעסקו כלם בתורה תכף תבוא הגאולה בכח התורה הקדושה¹¹. ובהזר רעיא מהימנא פרשת נשא (דף קכד, ב) אמרו: דבגיניה וקראתם דרור בארץ, ובזכותיה יתקים "ה' ביד נחנו ואין עמו אל נכר".

ומנו על מלכות כו' (אבות פרק יג משנה ה), כי בזמן שקולו של יעקב כו', אין הידים ידי עשו כו' (בראשית רבא פרשה סה, טז), ובפרק חלק (צח ב) שאלו תלמידיו את רבי אלעזר, מה יעשה אדם וינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה ובגמילות חסדים כו', עכ"ל. וכל המזכה את הרבים בלימוד הזוהר הקדוש נקרא עוסק בתורה ובגמילות חסדים באופן הכי נעלה ומקיים ומציל את כל העולם כולו, ומתקשר לנשמת הרשב"י זי"ע, וכמו שכתב הגאון הקדוש צדיק ויסוד עולם אור טמיר ונעלם, קדש הקדשים המלוכו, מרא דרזין, מרן רבינו יעקב אבוחצירא

ובספר אור תורה – ליקוטים: עוד מבואר בכמה מקומות בדבריהם, שעיקר ביאת משיח הוא בזכות התורה, כמו שאמרו בפרק קמא דבבא בתרא (ת, א) מאי דכתיב, "גם כי יתנו בגוים עתה אקבצם ויחלו מעט ממשא מלך שרים" (הושע ת, י), ותניא כל פסוק הזה בלשון ארמי נאמר, אי תנו, "עתה כלהו אקבצם", ואם מעט מהם, "יחלו ממשא מלך ושרים". ואמרו שם מאי דכתיב, "אף חובב עמים כל קדושו בידך" (דברים ג, ג), אפלו בשעה שאתה מחבב עמים, כל קדושים שלהם בידך הם כו', וכמו שאמרו כל הנותן עליו על תורה, מעבירים

הוא פנחש ערמומי מבין שכאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו

וכאן עבודתו של הזקן והכסיל, היצר הרע, המצר צעדינו ושם כל כחותיו לבל נזכה לגאלה השלמה, הוא מכין טענותיו בטוב טעם כדי שלא נזכה לביאת המשיח, והוא פנחש ערמומי מבין שכאשר בני ישראל ידבקו בתורתיו של הרשב"י הוא יקבל את סופו, ועל פן חוזר ומבהיר, אסור ללמוד זוהר לפני שמסיימים ש"ס ופוסקים, קודם ימלא כרסו בש"ס ובפוסקים ורק אחר כך יפנה ללמוד פנימיות התורה.

כתוב בספר הקנה הקדוש, אפשר לאדם שיהיה בקי בש"ס ופוסקים ובאותו זמן עם הארץ גמור! – כיצד?

כדי ללמוד ש"ס ופוסקים, מעיד הרמב"ם זכותו יגן עלינו, כי 300 שנות למועד לא יספיקו לאדם, ועל זה נאמר לא עליך המלאכה לגמור! וכבר ענה הבבא סאלי הקדוש "קדם ילמד קבלה וזהו רק אז ש"ס ופוסקים" (בתשובתו לרב מרדכי אליהו זצ"ל), וכן כתב הגאון הקדוש מוילנא "יתחיל בסוד קודם, כי בלי הסוד אי אפשר לדעת את הפשט" (סוד הגר"א). וכן כתב רבנו חיים וויטל הקדוש תלמידו של האר"י הקדוש (הקדמה לעץ החיים), כי קדם ילמד זהו וקבלה כי גמרא בלי זהו וקבלה כעור המגושש בקיר. וכן כתב האר"י אשג (הקדמה לפנים מסבירות), וכן הרשב"י הקדוש (תיקוני זהר תיקון מג). וכתב המהר"ן (שיחות הר"ן), אין הדבר נכון כי אלו ספרי חכמה, וההפך הוא הנכון, כי חובה בדורות האחרונים להחזיק וללמוד חכמה זאת (זוהר וקבלה). וכן כתב מרן החיד"א זכותו יגן עלינו (מורה באצבע להחיד"א אות מ'): "תיקון לפעל תשובה שיאמר חמשה דפין זוהר או תיקוני זוהר בכל יום". כבר כתב החפץ חיים זכותו יגן עלינו, שחובה על הבחורים ללמוד זוהר פרשת השבוע כל שבת, וכן למד הנוצר חסד הקדוש זוהר עם ילדים בני 9 פנגד המינות! וכן כתב הבן חי הקדוש זכותו יגן עלינו (הקדמה לספר בניהו): "קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלמוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן". - כותב רבנו האר"י הקדוש (ספר עץ חיים, למהר"ו הקדוש), וכן כותב הרמ"ק הקדוש זכותו יגן עלינו (פרדס רמונים), כי הנשמות בדור הזה, הן מבחינת הנשמות הנמוכות ביותר בכל הדורות (עקבתא דמשיחא), ועל פן אין לנשמות בדור הזה תיקון אמתי אלא על ידי אור הזוהר בלבד, כי ידוע כי הפלים והאורות ירדו בסדר הפוך זה מזה, ולא פאן המקום להאריך (זוהר בעל הפלם, פתיחה לחכמת הקבלה (כ"ד), שערי אורה ר' יוסף גיקטיליא ז"ע). - כתוב בגמרא על בית

עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי ראיתי בני עלייה והן מועטין אם אלה הן אני ובני מהן אם מאה הם אני ובני מהן אם שנים הן אני ובני הן.

זצוק"ל זיע"א, בספרו דורש טוב (עמוד ע"ב) וזה לשונו: גדולה זכות רבי שמעון בר יוחאי בעולם העליון יותר מכל הצדיקים, עכ"ל. וכמו שאמרו חז"ל, (סוכה דף מ"ה ע"ב). ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד

המקדש, אמרו כל דור שאינו נבנה בימיו, מעלין עליו כאילו הוא החריבו' (ירושלמי יומא א, ה). אם כן איך יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כלו ע בית המקדש מחדש? עונה שלמה המלך זכותו יגן עלינו "בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן: ובדעת חדרים ימלאו" (משלי כד, ג-ד). ופשוט הוא כי זהו פנגד הספירות חכמה בינה ודעת שכן רק בחכמה (למוד זוהר ופנימיות התורה) יבנה בית (הבית השלישי) הן ברוחניות והן בגשמיות. וידוע כי בית המקדש נבנה כלו על פי החכמה (פנימיות התורה והקבלה) אשר שלמה המלך למד היטב, ואשר נמסרה למשה רבנו מפי הגבורה על מנת להקים את המשכן. וכן ידע זאת דוד המלך זכותו יגן עלינו. אשר בנה את מערת המכפלה על פי אותה חכמה (פנימיות התורה והקבלה), ולא פאן המקום להארץ.

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק

בימים קשים אלו העוברים על כלל ישראל השם יצילנו ואין איש יודע מה יולד יום, ורבים שואלים ומבקשים עצה ותושיה במה לעורר רחמי שמים ולבטל כל גזרות קשות ה' ישמרנו. בודאי צריכים להתחזק וללמוד בדברי קדשו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, המבטיח שבזכות הקריאה בספר הזוהר הקדוש נצא מן הגלות ברחמים (אף ללא הבנה כלל כידוע מדברי רבותינו). וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק. ורואים מזה בעליל שרק בזכות הקריאה והלמוד בספר הזוהר הקדוש מבטח לנו שנוצח ונגאל ברחמים בלא צרות ויסורים רחמנא ליצלן.

כל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנקל

לכן, כל אחד ואחד צריך להשתדל מידי יום ללמוד ולקרא בזוהר הקדוש להצלחת כלל ישראל ולקרוב הגאולה, לכן החלטנו להדפיס קונטרסים המחלקים ל-54 שבתות השנה - כדי שכל אדם מישראל יוכל לעסוק מידי יום ביומו בנקל, ובשבת ילמד עם בני ביתו, הקטנים עם הגדולים, זקנים עם נערים. ומי שמעונין לעזור לקדוהיה שתף לרשב" זכותו יגן עלינו אמן."

גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות

הגר"א במשלי (יב, יד) מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו. אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו. במשנה אבות (פרק ה) איתא: "כל המזכה את הרבים, אין חטא בא על ידו". ובמאירי (יומא דף פז עמוד א): "וכל המזכה את הרבים אין חטא בא לידו - שלא ירד הוא לגהינם ותלמידיו נוחלין גן עדן שנאמר כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת". ובספר פלבו (סימן 10) כתב: "ואשרי הזוכה והמזכה את הרבים, וכל העולם לא נברא אלא בשבלו".

אם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה

ואם ברצונך לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.. וילקרב הגאולה - הנך יכול לחלק ספר "ערפה של שעה", המעודד ומעורר ללמוד זוהר הקדוש בכל יום, ובפרט בשבת קודש וביום טוב. - ואם בזכותך ילמד אפילו יהודי אחד תורת הזוהר הרי תזכה למיליוני שנות תורה, כי כל הלומד שעה זוהר הקדוש בשבת עולה לו למאה מליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ניו"ט, לכל ימי חייו [ימי שנותינו בהם שבעים שנה] תגיע ל-640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור למנון יהודים שילמדו בזוהר הקדוש תגיע לסכום אגדי של מיליארדי שנים תורה (שנות תורה).

כל מה שנותנים משמים הוא באלף

ובזוהר הקדוש (פרשת ויצא קס"א). כתוב, שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד בידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנון יהודים באלף. תגיע למספר שקשה מאד לחשב 6 זיליון ו-400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שייזקפו לזכותך בודאות!!! - חזינו השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזוהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסיע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאוקמא שכינתא מעפרא. והלוואי שנזכה בשבוע הזה, פרשה זו, בה התחילה גאלת מצרים כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות ונזכה כלנו יחד לגאולה השלימה בקרוב.

משה רבנו ע"ה הבטיח: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים. על כן בואו ונתמסר למען הגאולה, ונתקדש בתורה, וכל ישראל ילמדו זוהר הקדוש בכל יום, ואם אתה עושה כן, אשריך בעולם הזה, וטוב לך לעולם הבא, ובודאי תכף נגאל, ויהי רצון שנזכה להיות מן הזוכים המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – "בזכותך הגעת". על כן, יהודים יקרים, למדו בכל יום זוהר הקדוש, וכך נלך כלנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח במהרה בימינו אמן. יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת. באמור לציון מלך אלקיף. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד.

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ימלוך ה' לעולם אמן ואמן:

מכתב מכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

ב"ה, עש"ק לסדר "למען תהיה תורת ה' בפיך", "למען" גימטריא "קץ" חודש שבט שנת "תש"ע" לפ"ק. - "ספר אור הזוהר" בגימטריא תש"ע חושבן דדין כחושבן דדין.

החיים והשלום וכל טוב סלה, אל כבוד אדמורי"ם, ראשי הישיבות, מרביצי התורה, ורבנים, מגידי השיעורים בדרך היומי ובשולחן ערוך יומי, ודי בכל אתר ואתר, וכל העוסקים במלאכת הקודש שליט"א.

באנו להציע לפניכם הצעה נפלאה לזכות את הרבים בלימוד תורת הרשב"י זי"ע ולקרב הגאולה, כמובא בספרים הקדושים החובה הקדושה המוטלת על כל אחד ואחד ללמוד הזוהר הקדוש.

לכן היות שהציבור מתאסף בזכותכם לקבוע עיתים לתורה בתורת הנגלה, יש בידכם לזכותם בתורת הנסתר והיו לאחדים, דהיינו להתחיל את השיעור או לסיים את השיעור בלימוד ספר הזוהר הקדוש על פרשת השבוע משך חמש דקות, כמבואר בספר סור מרע ועשה טוב (דף ט"ז) וזה לשונו: תדבק נפשך בספרי יראים שתראה בכל עת חיובך לבוא כל עולמים, ובפרט בספר הזהר שהוא עקר כל ספרי מוסר, והוא ילהב לבך בשלהבת אש לעבודה התמימה, ספר הזהר הוא המפתח והוא הסוגר, עד כאן לשונו. ובספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פאלאג'י זצ"ל (ח"א דף לג ע"ג), "מוסר ה' שיש בזוהר הקדוש מוסר השכל יתר על כל בעלי ספרי מוסר, וכל תיבה ותיבה נוקב ויורד בתונוי דלבא", עד כאן. וכתב החיד"א זצ"ל, שאין עוד לימוד בעולם המזכך הנשמה כמו לימוד הזוהר הקדוש.

וכתב הרמ"ק בספר אור הנערב, כי בעת לימוד סתרי תורה מתעורר בנפש רגש נפלא להשם יתברך כי עזה כמות אהבה, ומובא ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, (דף קכ"ד): והמשפילים יזהירו קוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל "למטעם" מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון, (דברים לב) "י בודד ינחנו ואין עמו אל נכר. [תרגום ללשון הקדש]: משום שעתידים ישראל לטעם מאילן החיים שהוא ספר הזהר הזה, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים.

ובתקונים סוף תקון ו', מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה ט) וקראתם דרור בארץ וגומר. ובתקון ל' בספר כסא מלך, וזה לשונו: "כמה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמד קבלה, וענשם כמה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארץ גלותא, כי הם מעכבים הגאולה רחמנא ליצלן, פי יעשה בשעה אחת בלמוד הקבלה מה שלא נעשה בלמוד חדש ימים בפשטי התורה, כי גדול פחה לקרב הגאולה". ובתקון מ"ב שם בכסא מלך, "כי למוד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין אפלו

פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היכלא דמלכא, ויהיה מרואי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בנשמת התורה שהיא החכמה האמתית המקבלת כי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו... עד כאן.

ו**כתוב באבן שלמה** (פרק ח' אות כ"ו להגר"א זכרוננו לברכה): פנימיות התורה הם חיים לפנימיות הגוף שהוא הנפש והחיצוניות לחיצוניות הגוף, והעוסקים ברמיז וסוד אין יצר הרע יכול להתגרות בהם. וכתב עוד שם (בפרק י"א אות ג') דהגאולה לא תהיה, רק על ידי למוד התורה, ועקר הגאולה בלמוד הקבלה.

ו**כתב בספר יסוד ושרש העבודה** (שער ו' פרק ג') וזה לשונו: אין אדם יכול לבוא אל קצת השגת גדלתו ורוממותו יתברך שמו מפל למודנו, כמו מלמוד חכמת הקבלה, וביחוד מלמוד ספר זה הקדוש והתקונים, חכמת אדם תאיר פניו וכו'.

ו**הרב החסיד בעל חובת הלבבות כתב בשער אהבת השם** (פרק ו' וזה לשונו): וראוי לך, אחי, לדעת כי זכות המאמין אפלו אם יהיה מגיע אל התכלית הרחוקה בתקון נפשו לאלהים יתברך, ואלו היה קרוב למלאכים במדותיהם הטובות ומנהגייהם המשבחים והשתדלותם בעבודת הבורא ואהבתם הזכה בו אינם פזיזות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומישרם אל עבודת הבורא, שזכייתו נכפלות בעבור זכותם בכל הימים ובכל הזמנים וכו', עד כאן דברי קדשו.

ו**כאזר לעינים באורו של השל"ה הקדוש, שכתב על כך**: "הנה מבאר מכאן שחבור הזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שיבוא הדור האחרון בסוף הימים, שאז יתגלה לתחתונים. ובזכות העוסקים יבוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו, וזה שאמר ובגינה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהצריך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם הפסח ובדם המילה, כן הגאולה העתידה לא יהיה הגאולה עד שיוכו לתוספת הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה" (עשרה מאמרות מאמר ראשון, שני לוחות הברית).

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאולה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה, רחמנא ליצלן.

וגם על ידי החבור ההוא יהיה בטול הקלפות וקלות הגלות והשבתת הקטרוגים (חסד לאברהם מעין ראשון נהר כ"ד).

הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועכוב בנין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לצד חיים).

בספר אמרי קודש (פס"ו), שחיבר בעל פירוש המשניות מהרי"ח (שהיה מרואי פני אדוננו הגר"א זכרונו לברכה), וזה לשונו: "והלימוד ביום יהיה וכו' וספרי מוסר, חיובם גדול ממש, כמו להתפלל או להניח תפילין וכו', וזוהר – טוב מאוד ללמוד, פשיטא למי שמבין עמקותו מעט, אלא אפי' ללמוד לפי פשוטו גם יש בו מוסר גדול, ולשונו מסוגל", עד כאן.

ובצוואת רבינו הגאון רבי יעקב מליסא (אר"ג), "גם בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בזוהר הקדוש", עד כאן.

והגאון רבי אברהם ענתבי זצ"ל בספרו **אהל ישרים** (שער התשובה, פרק א') כתב, וזה לשונו: מצאנו ראינו משם האר"י זכרונו לברכה שלימוד בספר הזוהר והתקונים הם יועילו לנשמה להזדכך מאד, אעפ"י שאינו מבין האדם עומק כוונתו, ... אין ספק שנמחלים עונותיו, ויברחו המזיקים והסט"א ממנו הרחק כמטחוי קשת... וגם בשבתות לא ילמוד אלא בספר הזוהר, שהשבת קדש וספר הזוהר קדש. וכתב בשבחי האר"י זכרונו לברכה על אחד רשע שבא לפניו ורצה תקון לעונותיו ממנו, ומכלל התקונים שמסר בידו שילמוד בכל יום כמה דפים מספר הזוהר, וסגולת לימוד ספר הזוהר יועיל לאדם להכניס יראת ה' בלבו.

ובספר מאיר עיני ישראל (כ"ג עמוד תקנ"ו) מובא שמקורבו של רבי שלמה בלוך זצ"ל (תלמיד החפץ חיים) כותב, שרבי שלמה סיפר לו על רבו מרן החפץ חיים זי"ע, שכל שבת קודש למד את הזוהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזוהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרובו כמדרש.

ובמכתבי מרן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג' בדפוס החדש), שסיפר בנו הרב אריה ליב על אביו מרן החפץ חיים, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים (וכעין מאמרם דבר גדול מעשי מרכבה). ומרגלא בפומיה תמיד, כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפילה, ואי אפשר לבא עד חקר אלוה בהנהגתו עם הבריאה, אמנם דאג כי לא יספיק לו הזמן להתעמק בה, בשביל לימודיו הנגלים שהם צורך רבים, ועיין בספרי הקבלה רק לפעמים, ועל פי רוב בלילה בשעה מאוחרת, כה זוכר אנכי מימי נעורי, ספרי קבלה היה לו רק מהמחברים הקדמונים, כמו ספר יצירה, וספרא דצניעותא עם ביאורי הגר"א, כן ספר התמונה, וספרי הזוהר, כן ספר הפרס לקורדיווירו, וספרי עץ חיים ופרי עץ חיים, כן ספר עבודת הקודש להגבאי, וספרי הר"י גיקטליא ה"ה שערי אורה וגינת אגוז וספר שפע טל, זולתם לא (ועוד עיין שם עמ' קע"ב אות צא, ראה אור הזוהר דף 82).

ובספר מעשה איש (ח"ג עמ' צח) מובא שמרן החזון איש זצ"ל אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל: שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזוהר ופעם אמרו ללמוד זוהר, ואף הוא עצמו למד ספר הזוהר עם הגאון רבי שמריהו זצ"ל, עד כאן. **ובספר לב אליהו ח"א** (במעשים והנהגות עמ' עה) מובא שהגאון רבי אליהו לאפיאן זצוק"ל בכל יום אחר הצהרים היה לומד זוהר הקדוש בנעימות קולו והתלהבות גדולה.

ובספר "המשגיח דקמניץ" (פ"ו עמ' פח) מובא שהגאון רבי משה אהרן שטרן זצ"ל בהיותו תלמיד בישיבת קמניץ היתה לו קביעות בכל לילה לפני השינה בספר הקדוש זוהר, עיי"ש.

והרה"ג ר' חיים קמיל זצ"ל ראש ישיבת אופקים נהג אחר סעודת ליל שבת ללמוד דברי הזוהר הקדוש ומדרש תנחומא על פרשת השבוע.

ועוד ישיג תועלת מרובה מלימוד הזוהר אפילו בדרך בקיאות, כמו שכתב מורינו הרב רבי חיים ויטאל זצ"ל בשער רוה"ק (דף יא), וזה לשונו: "וכן אמר מורי זכרונו לברכה (דהיינו האר"י הקדוש) להר"א הלוי עצה טובה לענין השנה שילמוד בזוהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או עלים בכל יום, ושיקרא בספר הזוהר פעמים רבים", עכ"ל.

ובספר עבודת הקודש להגאון חיד"א זכרונו לברכה (מורה באצבע אומ"ד), לימוד ספר הזוהר מרומם על כל לימוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיטעה בקריאתו והוא תיקון גדול לנשמתו וכו' (ראה אור הזוהר דף 76, 82).

וכתב הגאון ר"ח פאלאג'י זצ"ל בספרו לוח ארז (פ"ו), וזה לשונו: הגם דבכל התורה שלומד האדם הנה שכרו איתו, מכל מקום בלומד בדברי קבלה זוהר הקדוש חדש וישן ותיקונים וכתבי גורי רבנו האר"י זכותו יגן עלינו אמן וכדומה להם, נשגב הלימוד מאד, כי אפילו אינו מבין מה שלומד, שכרו מרובה, ומסוגל להבריח ממנו היסורין.

ובספר: "זכירה לחיים" (בהקדמה), כתב וזה לשונו: ואת זה כתב הרב זכרונו לברכה בגליון הזוהר הקדוש סדר חיי שרה (דק"ל ע"ב), דמי שישג בלימוד ספר הזוהר ופירושו בדיוק ובעיון מובטח לו שהוא בן עולם הבא, עד כאן דבריו.

בספר הלולא רבא (דף ג"ן ע"ב), דכל העוסק בספר הזוהר יהא נשמר מכל דבר רע, דראשי תיבות ר"גלי ח"סידיו י"שמור גימטריא זה"ר.

עוד כתב (בדף נ"ה ע"ב), דהלומד בספר הזוהר מכניע את יצרו הרע וקונה שלימות בעולם הזה ובעולם הבא, יעיין שם. ועל הכל דלימוד הזוהר מקרב הגאולה, והקליפות כרות יכרתון כמו שכתב שם פעמים רבות.

ובקונטרס חיים ומזון (ח"ב אות מ"ד): הבאתי מספר קרבן מנחה, "גם כי יתנו בגוים" גימטריא ספ"ר הזוה"ר, כי על ידי זה עתה אקבצם, עיי"ש. והא שמיע לי דבספר הזוהר ירגיל יותר מהתיקונים ביום ובתקונים ירגיל בלילה יותר מביום, לפי מה שכתוב ד"ה "מאור הגדול" הוא ספר הזוהר, ו"המאור הקטן" הוא ספר התיקונים, כמו שכתוב שם בספר הלולא רבא (דף נ' ע"א).

וכתב עוד שם (ח"א דף י"ד ע"ד) על מאי דאמר רשב"י ע"ה "אנא שכיח בעלמא, דהא בחיי לא יתיב עלמא בצערא" (זוהר בראשית דף רכה ע"א), וזה לשונו: מזה תבין דהלומד

בוזוהר ישן וחדש ותקוני הזוהר בקביעות ורגילות מובטח לו דיגן עליו גדולים צדיקים במיתתו... ועיין סדר יתרו דף ס"ח ע"א מה שכתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזוהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יע"ש, ועוד יתירה על זאת דברי מורינו רבי חיים וויטאל זי"ע, וזה לשונו: אמר עוד (נרמיה ד כד): "וכל הגבעות התקלקלו", פי הגבעות הם התלמידי חכמים הפחורים הנקראים גבעות אצל בחינות הקרים הנזכר, הנה הגבעות אלו נתקלקלו לגמרי, פי בראות התלמידים הקטנים את הגדולים הקרים הרמים רודפים יומם ולילה אחרי הפשטים ואינם עסוקים בחכמה הזאת ואינם יודעים כי מיראתם לננס בה הם נמנעים מלהתעסק בה כנזכר, ועל כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת, ואומרים שאין בתורה אלא פשטיה ולבושיה בלבד על דרך הנזכר לעיל בפרשת בהעלתך, ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר שם בזהר. וכבר נתבאר למעלה הסבה כי תורת עולם הבא איננה כפשטה רק עד שם עוסקים ברזי התורה וסודותיה, וזה שלא בחר בה ולא טרח בעולם הזה מערב שבת לא יאכל בשבת, ועליהם נאמר "הנה עבדי יאכלו ואתם תרעבו" וגו' (אור הזוהר דף 493).

חזינון השתא עד כמה גדול ועצום כחו של הלמוד בספר הזהר, אין לנו אלא לחזק את ידי עושי מלאכת הקדש, להוסיף להם אמץ וכח וחזק בעבודתם הקדושה, אמצו מתנים וחגרו עז להמשיך ולהפיץ את אורו של רבי שמעון בר יוחאי, לפרסם כחו בעולם ולסייע בכל מה דאפשר, והוסיפו לעשות חיל ולהרבות חיילים לקודשא בריך הוא ואורייתא לאקמא שכינתא מעפרא.

ועוד לימדנו מורינו הרמח"ל אגרת ט"ו (רמח"ל לרב"ך) וזה לשונו: ואודיעך בזה סוד גדול מה שאמר הכתוב: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וכו' ושבת עד ה' אלהיך" וכו' (דברים ד, ל), דע, כי התגברות הסטרא אחרא לגזור חס ושלום גזירות על ישראל, נמשך לפי עלייתה להתאחוז ולינק במדרגות, כי כפי עלותה כך מתגברת. והנה היא עולה ומתגברת בספירות זו"ן, ואז נדחקים ישראל דוחק אחר דוחק. עד שהיא מגעת ל"אימא", והיא חושבת להתדבק שם גם כן, בסוד, "אימא דינין מתערין מינה" (זוהר ח"ג סה א), אך באמת אינה יכולה, כי אימא היא חירות. ואז אדרבה, ישראל מתדבקין בה ובורחין בסוד התשובה, ולכן היה צריך המלך שגזירותיו קשות, שהולך ומתגבר מספירה לספירה עד שמגיע לאימא ושם נשבר כוחו, כי אדרבה מתעוררת התשובה לישראל. והוא סוד "לפני שבר - גאון" (משלי טז, יח), ועל כן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזירה, וכיון שבכריחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התיבה קיים ועומד לכל מי שיוזמן אליו, דהיינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משית, כמוזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעולה הזאת אינה צריכה להימצא אלא בזמנה, פירוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעולתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא - בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ך).

והנה, בימינו אנו, זכינו שספר הזוהר מצוי לכל אדם בכל קצוות תבל, וכפי הנראה שזו כוונת הדברים, שפעולת ספר הזוהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאוחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להימצא לכלל ישראל בסוף הימים, בדורו של משיח, כלומר בדורנו אנו, וכקריאת כל גדולי הדור את הציבור ללימוד בספר הזוהר דווקא בתקופה זו. ואמרו רבותינו, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפילו קריאה של דבר מועט בספר הזוהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבוק בספר הזוהר. ומלבד כוחו של ספר הזוהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזוהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגולה לכל הישועות וההצלחות (אגרות רמח"ל אגרת ט"ו, רמח"ל לרב"ד).

ודרשו דורשי רשומות... וגם מי שאינו מבין נרמז לו, דאף על גב שאדם הוא כבהמה ואינו יודע לקרות, עם כל זה משמא יכפלו לו שכרו. ויש רמז בפסוק (תהלים לו ז) 'אדם ובהמה תושיע הויה', דתבות 'תושיע הויה' עם התבות ושתי כוללים של תבות יעלו כמספר תבות 'זה"ר תקוני"ם' בדיקדוק צ"ח.

(הקדמת המוצאים לאור ספר התקונים דפוס ליוורנו)

ואמרו חז"ל במשנה מסכת סנהדרין (פרק י משנה א'): כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר (ישעיה ס) ועמד כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר. "חל"ק" ראשי תיבות "חיווק לימוד קבלה", ללמדנו שלכל ישראל יש חלק בזוהר הקדוש, ועוד, שעל ידי לימוד הקבלה – ספר הזוהר הקדוש יזכו לעולם הבא, [ראה לעיל] ועוד "חלק" גימטריא "צמח" דעל ידי זה נזכה ל"את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", וקרנו תרום "בישועתך" - בישועתך – גימטריא [עם האותיות] "תש"ע גאולה". ולפי זה מובן מה שכתב מורינו רבי חיים וויטאל זי"ע, דכל חלקו בעולם הבא תלוי בלימוד זה, ועוד כתב הרמ"ז (רבי משה זכות) דאם אינו לומד בזוהר הקדוש יכסיפו לו בעולם הבא, יעיין שם.

נשאר לנו איפה לברככם, הוסיפו לעשות חיל להרבות חילים לקודשא בריך היא ואורייתא, ויהי הברכה במעשי ידיכם עד אשר תשלם כל המלאכה, להביא את העולם לשלמותו האמתית, ויהי שם ה' שלם והכסא שלם ותכון מלכותו לעד בביאת מלכנו ומשיחנו במהרה בימינו אמן. וכדאי הוא רשב"י, התנא האלקי זכותו יגן עלינו אמן, לפטר את כל העולם כלו מן הדין ולקרב את הגאולה, ועינינו תחזינה בהגלות נגלות אור השם ומלאה הארץ דעה את השם בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

שלום יהודה גראס

אבדק"ק עטרת ישעיה האלמין בית שמש

קול קורא

מפעל הזוהר העולמי נחל לכניס 24/8 בית שמש 0548-436784 / פקס: 029951300

שאלה: למה אתם מרעישים בלימוד הזוה"ק, הלא ידוע שעד שלא גמר ש"ס אסור ללמוד קבלה?

תשובה: ראשית, צריכים לדעת ממי בא הטעות הגדולה? - זה בא מהמשכילים (מקובל מאבדק"ק שטפנשט, מאורות הזוהר), זה בא מהשבתי צבי ימ"ש (סוד ה'), שלא רצה שילמדו זוה"ק, שרצה להיות משיח השקר, ואם ילמדו זוהר ידעו את האמת. - ועכשיו נבאר את הטעות: על לימוד הקבלה כתוב בש"ך, שלא ללמוד קבלה כו' זה רק על קבלה, דהיינו ספרא דצניעותא וכו', ולא על לימוד וגירסת זוה"ק, והרב אזולאי, באור החמה כתב האיסור ללמוד קבלה היה רק לזמן קצוב עד 1490. ומ-1540 והלאה, צריכים לעודד את כולם לעסוק בספר הזוהר, מפני שרק על ידי לימוד הזוהר תבוא האנושות לגאולה הרוחנית ולביאת המשיח, וכבר כתב המהר"ח"ו בהקדמה לעץ חיים שכל האיסור היה לאלף החמישי, ועכשיו באלף השישי מצוה וחובה לזרוז הגאולה ע"י לימוד הקבלה, ולכן אסור להתחמק מלימוד הקבלה. (והבאנו בספר "אור הזוהר" מ-1000 צדיקים, וגם מרבני הבד"ץ עדה החרדית בשנת תרפ"א, תשס"א, תשס"ב, וכתבו: כבר ידוע לכבוד מעלת לימוד הזוה"ק אשר הוא מבטל כל מיני פורעניות וגזירות קשות ורעות, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום. ומכל גדולי א"י האשכנזים והספרדים, שרק ע"י לימוד הזוה"ק יבא הגאולה שלימה, וכולם פה אחד פוסקים, ואומרים שכל יהודי ואפילו ילד קטן צריך ללמוד זוה"ק כמ"ש (זוה"ק וירא קיח). אמר להם רבי שמעון: ... וכשיהיה קרוב לימות המשיח, אפילו נערים שבעולם עתידיים למצא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. (וכמ"ש בזוהר, נשא אות צ'), ראה עוד, אור הזוהר בשם זוה"ק (פ' וירא קיח). בן איש חי, (בהק' התקונים בניהו), (נוצר חסד, פ"ד מ' כ'), אור החמה, הקדמת הרבנים (לזוהר דפוס ג'רבה), בתקוני הזוהר, (כגן הירק), בספר סגולת ישראל (מע' ז' או' ה'). ובגלל שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזוהר הקדוש, יצאו על ידו מן הגלות. הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלימוד הקבלה. (הג' מוילנא. אבן שלמה 11,3), ועיקר הגאולה בלימוד הקבלה. (אבן שלמה פ"א או' ג'). על לימוד הזוהר אין שום הגבלות... (החפץ חיים). והיה החפץ חיים מעורר לכולם שילמדו כל שבת את הזוהר של אותה פרשה ואפילו לבחורים. (בנין יוסף). רבנו החזון איש ז"ע הורה לשואליו ללמוד זוהר כספר מוסר, ובספר מעשה איש (עובדות על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל) כתב משמו: לשון הזוהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. אם דורי היה שומע בקולי, היה לומד כבר מגיל תשע ספר הזוהר, וכך היה רוכש יראת שמים במקום... (הרה"ק רבי י"א מקומרנא, נוצר חסד), והבן איש חי בספרו דעת תבונות (פכ"א), כתב שכל יהודי צריך ללמוד בכל יום כל חלקי הפרד"ס אפילו בגירסא, וכן פסק הכף החיים (סופר) בכמה מקומות, שמי שאינו יודע קבלה ילמד זוהר בגרסא, וכן בס' ראשית חכמה כי כולו מלא זוהר, כדי שיחשב לו כאילו למד קבלה, וכן כ' הפלא יועץ, וכן ר' יצחק אלפיי ז"ע. הרשב"י היחיד שממתיק כל הדינים, כמו שאמר יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, ליקוטי מוהר"ן (קמא ס"א). אם לא למד זוהר צריך לבוא בגלגול, לא יזכה להיות בגן עדן העליון (זוהר), הבעש"ט צווה לאנשיו: שקודם כל תפלה ילמדו מאמרי זוהר (דורש טוב).

